

На теми тижня

Воскресення Комінтерну

Часописи доносять, що комуністичні партії 9-х країн: Росії, Франції, Італії, Польщі, Югославії, Румунії, Угорщини, Болгарії й Чехословаччини, на зїзді у Варшаві чи на Шлеську, заснували комуністичне „Інформаційне Бюро“, що має „координувати комуністичну акцію“ в Європі, і мабуть не лише в Європі. Бо нема сумніву, що компартії не лиш згаданих, а всіх країн, де є комуністи, слухатимуть приказів нового Комінтерну. Головна квартира його буде в Білгороді. Нарада прийняла м.п. постанову виступати єдиним фронтом проти Англії і Америки, і проти Етлі і Бевіна спеціально. Делсгатами від Сталіна були Жданов і Маленков, його найближчі приятелі.

Яка політична причина цього кроку Москви і його ціль? Причина та, що Москва зневірилася в можливості захоплення комуністами влади в різних країнах Європи демократичним шляхом, так як її свого часу захопив Гітлер. Коаліція з соціалістами якомось не налагоджується, натомість повстали скрізь великі ворожі комуністичні партії і групи (католики, Де Голлісти і пр.), підла кампанія проти Еспанії не удалася, в Італії і у Франції комуністів до кабінету не допускають. Групи підбрехувачів комуністичних (де-яких лібераль, Волеса) не грають ролі. В такій ситуації треба було піти іншим шляхом, в цілі захопити владу, шляхом горожанської війни. Заповідю цієї війни і є повернення до життя Комінтерну під новим псевдонімом Комінформу.

Така була головна причина його відновлення. А ціль? Ціль — ударемпити започатковану Америкою економічну відбудову Європи. Хоч причини большевизму є глибші, тим не менше легше рити його доктрину серед економічного хаосу і безвиглядності. Присудувати за всяку ціну пляншала - ось є ціль, яку поставила собі московські агенти, зібрана в Польщі своїх помічників. Як зареагує Америка і Європа до цього відновлення явилі політи-

чної війни? Найближчі дні дадуть на це відповідь. Але якаб це відповідь не була, виступ Москви матиме один відрядний для її противників наслідок. Він прискорить формування протикомуністичного табору в світі. Богато бо було в світі наївних, боягузів або просто егоїстів, які думали, що можливо знайти якусь середню лінію між Заходом і Сходом; що захланність Кремля дасться погодити з мінімальним бажаннями Заходу. Тепер навіть для наївних маска з Кремля і його прислужників спадас. Хоче чи не хоче, світ буде змушений поділитись лише на два табори: московський і протимосковський. Людяж „тверезі“, так звані „реальні політики“, які в суті річч є просто політичні туподуми, - підуть у кут. І це дуже добре. Розгрівак з Москвою і з комунізмом неминука. Отже хай вона прийде скорше!

—в.

МУЗУЛМАНИ ПРОТИ ПЛЯНУ ПОДІЛУ ПАЛЕСТИНИ

Музулманський світ дуже невдоволений з пляну ООН поділити Палестину між арабів і євдів. Зарфула-Хан, делегат Пакистану заявив на зборах ООН: „Коли б 5 мільонів переміщених осіб в Пенджабі забажало вемігрувати до Сполучених Держав, то чи ООН змусила би Америку прийняти тих емігрантів? А коли ні, то як можна домогатись від Палестини, прийняття жидівських емігрантів“? Він сказав, що музулманська більшість в Палестині здавна вже там і не створена вона штучно через фінансовану зааграніці іміграцію. Плян комітету назвав делегат географічним і фізичним нонсенсом.

Знову ж уряди всіх арабських країн спільно договорились, що як зайде потреба, то розпічнуть навіть війну за вільну арабську Палестину. Жиди з другої сторони підготовляються на випадок війни з арабами.

ОБОРОННІ ПЛЯНИ В. БРИТАНІЇ

Деякі англійські часописи пишуть про новий плян імперіальної оборони Вел. Британії. Війська англійські забирається з Японії і правдоподібно з Палестини: Це не є доказом ослаблення оборонної системи Англії, лише зміна її пляну. За тим пляном, імперіальних інтересів на Далекім Сході хоронитимуть Астралія і Зеландія; в палестинській політиці більше значіння буде надано приязні музулманського світу, не сіонізму: Є в пляні також окружити Єгипет колом прихильних імперії держав. Для забезпечення Суецького каналу з Заходу, Англія буде домогатись

незалежності бувшої Італійської Киренайки і союзу з нею. Велику роллю, як база постачання для Близького Сходу гратиме в британській пляні Кенія. Еритрея булаб поділена між Абіссіною і Суданом. Це зміцнилоб Судан господарчо і укріпилоб його незалежність.

Мабуть в звязку з цим англійськими плянами, є наглий зворот московської політики що до Італії. Совєтський посол в Італії Костиллов пропонує гр. Сорці підтримку СССР в справі повернення Італії її колоній.

ФРАНЦІЯ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

З приводу муніципальних виборів у Франції, які там незадовго відбудуться, ген. де Голь виголосив в Парижі перед пів мільоном слухачів промову, в якій перестерігав Францію перед імперіалізмом Москви, яка похлонула вже половину Європи і яка, через своїх агентів з компартії, загрожує незалежності Франції. Лідер французьких комуністів Торез, що промовляв кілька днів тому, стягнув лише 50.000 слухачів.

АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА ЕВРОПІ

Справа американської допомоги Європі ще остаточно не вирішена. При погодоженні цієї справи президент Трумен має числитися з опінією Конгресу, а також з тим, чи сама Америка має таку надвишку продуктів, яку моглоб без шкоди для власної консумції, вивезти до Європи. Але правдоподібно агресивна політика Москви таки приспішить рішення Америки. Підтримувати активно Грецію і Туреччину, ці випадові брами до Європи, не може вона дати економічно заламитися Італійському і французькому „запільню“, куди ці брами провадять.

НАЛЕЖНА ВІДПРАВА

Представники московської преси, які обїздять тепер британську смугу Німеччини, завитали до одного

ВИБРИК ВИШИНСЬКОГО

На загальних зборах ООН прийшло до острої суперечки між предсідником зборів Арангою і Вишинським, який конче хотів, щоб представник Сталіна „від України“, Мануїльський, зайняв місце в Рад Безпеки, коли по двох роках мусіла уступити своє там місце Польща. Кілька голосувань не могли дати бажаної кваліфікованої більшості голосів ані московському сателітові, ні Індії. Причини спротиву кандидатурі України є головню нефортуни виступи Мануїльського в справах Індонезії і „фашистівської тиранії“ в Греції.

Друга нагода до „виступу“ Вишинського трапилася при утворенні комісії для нагляду над ситуацією на Балканах. Хоч цьому Вишинському спротивлявся і, як подає англ. преса, „верещав як навіженний“ — комісію постановлено створити більшістю 34 голосів проти 6-ох.

українського табору коло Гановеру, маючи намір затягти інформації про особи, там перебуваючі, ну і при тім їх сфотографувати. Українські мешканці табору привітали п'ятьох московських журналістів градом каміння, бо - кричали - „не хочемо, щоб наші світліни попали до рук НКВД“! З московських пресових самоходів українці поздирали червоні звізди. Бритийська влада перед тим перестерігала москалів паред несподіванками в таборі.

ІДЕЯ ЧИ БЕЗІДЕЙНІСТЬ? 3 ЖИТТЯ НАШИХ РОБІТНИКІВ

Великої праці коштувало витягнути українську політичну думку з того ідеологічного трясовиська, в якому застав її 20-тий вік: надати їй певну доктрину, мілітантний характер, організаційні форми, визначити її „за“ і „проти“. І ось коли, здається наша політична ідея почала приймати окреслену їй ясну форму, проти неї розпочався систематичний похід в деяких кругах смітрації в Німеччині: проти її виразної ідеї, проти її мілітантного характеру і проти її організаційних форм.

Для нас є певне, що нема руху без ідеї, яка його оформлювала-б. Без Євангелії — не було-б християнської Церкви, без Корана не було-б воюючого Ісламу, без марксового „Капіталу“ — марксизму, без „Комуністичного Маніфесту“ — большевизму... Але тепер показується, коли вірити деяким письменникам в Німеччині, що все це було непотрібне, що якраз цього все го нам не треба. Почалася „дискусія“: ніби на літературні теми, але потім перейшла й на політичні. Почали проповідувати нову, що так скажу, принципіальну безпринципність. Почали говорити, що абсурдом є „говорити й діяти категоріями якоїсь одної доктрини“; що це є „одноманітність“, „дедантизм“ що це значить „зінтивнення“ людської думки, її „згляйкішальтовання“, якась „генеральна лінія“, цензура і пр. Почали твердити, що не лиш матеріалізм, але й ідеалізм збанкрутували; що не можна говорити „лише Так чи лише Ні“, що не можна казати: „тільки соціалізм, тільки націоналізм або тільки комунізм“... (Листи і статті голови „МУР“—у У. Самчука.) А що ж робити наомість? Наомість радять шукати якогось „спектру“, „гамі“, „синтези“, якої — не кажуть. А що ж виходить на практиці? Що не можна проти комунізму мати лише „Ні“, але й „Так“? Творити щось посередом між націоналізмом і большевизмом? Коли мати одну доктрину є „більш ніж наивно“, то значить їх треба визнавати дві чи три? Значить вільно бути трохи віруючим, трохи безбожником? Трохи самостійником, трохи федералістом? І Богові свічка і чортові огарок? І чорне і біле? Але ж з їх „синтези“ вийде лише щось сіре, а ніяка „гамма“ чи „гармонія“! А вишарі з тим іде занушльована пропаганда матеріалізму і протирелігійності. Мовляв, „тільки віри“ замало, треба ще й „сумління“; проповідується „енергетичний матеріалізм“, „антропоцентризм“, бо ж „центр світу і мірило річей є людина“, не Бог! Бо ж на їх думку не

треба моралі як „категоричної даності“, ані релігії як „традиційної даності“, одне і друге мають бути такі, які вибере собі „свобідна людина“ (Шерех в МУР-і). А далі журналі заповнюються такими представниками zdeгенерованої Європи, як Жід, Цвайг, вихвалюється анархіста і герольда російського месіяніста Достоевського („Арка“, „МУР“).

І ця проповідь принципіальної безпринципності робиться в наш час, час руйнації в с і х цінностей нашої християнської культури! Коли криком кричить хаос, домагачись виразної формуючої думки, порядкутої ідеї, — в той час розлягається пропаганда „лі сюди, ні туди“, ні „Так“, ні „Ні“!

Подібну до нашої кризи переходила Європа за часів Христа. Тоді світ, погрузлий в матеріалізм, вратувала лише нова ідея, нова доктрина, новий ідеалізм, не „шукання“, не „скенс“, не „синтеза“ християнства з фарисейством, але виразне Т а к супроти одного і виразне Н і — супроти другого.

І за часів Хмельниччини і в 1917 і в слід. роках щось osiąгнула Україна лише коли залишала хитання між двома доктринами і вірами, а вибрала одну.

Ця пропаганда виступає взагалі проти всякої окресленої націоналістичної доктрини. З однаковою неганцією нападається на всяку „читко окреслену“ ідеологію, чи то буде „Донцов з Вістником“, чи „Хвилюний з Вапліге“, власне за „читкість“, за те, що мали своє духове обличчя, за стремління „ціле суспільство перетягти на свій бік“ (У. Самчук) Навіть в цій пропаганді духової саламахи додають „деспотизм“. Ім треба, очевидно, повернути українську політичну думку до того стану розпливчості, невизначеності, безідейності, з якого з таким трудом її витягнули.

Непавидять вони теж всяку окреслену організаційну форму, всякій формуючий гурт, не розуміючи, що всяка ідея зароджується і репрезентується наперед якимсь міцно злютованим ініціативним гуртом, який — річ природна — хоче ідейно здобути суспільність. Вони глузують з „героїв“, „козаків“, „лицарів“ з поняття Ордену чи Кастри, з „самозамкнених і самовдосконалюваних груп“ (Самчук, Шерех). А хто ж, як не такі групи й данали імпульс до втілення якоїсь ідеї в життя? Хто ж, як не люди одної ідеї, глибокої віри і суворой дисципліни в своїх рядах, данали ту чи іншу ідею нації чи світові? Можуть ці панове протестувати про

ДВА ДНІ В МАЙЛОР ГОСТЕЛІ

Ранок. Всі як один виходить українські робітники до відвіду на свої місця праці. Спокоїно йде розподіл робітників по транспортних автах. Дорогою чути спів і веселість; то йдуть робітники до своїх фермерів. Сьогодні субота і час праці тривав тільки до 12-ої години.

Всі знали, що пів до девятої то го вечора в таборовій доміні відбудеться концерт під проводом молодого диригента п. М. Жигаліяка та балетного гуртка, який виконає народний танець „Аркан“ під проводом п. Ф. Каминки і танець-герць „Запорожець“, під проводом п. Ф. Вілюса.

Вечір. Всі вже в святковій одязі, не бракує й українських вишиванок. Рівно о пів до девятої зверненням до гостей і англіців, які прибули з керівником табору п. Вудга та його дружиною, відкрив концерт п. Шевчук. Відкрилась куртина і на сцені бачимо чоловічий хор в українських вишиванках; рух диригента і полинули звуки українських народних пісень.

Після хору виступив балет з танцем „Аркан“. То просто диво було для гостей, ще сьогодні вдень працівники-рільники, а вечером артисти. В козацьким строю чотири „козаки“ під музику бояна з великою майстерністю виконують тапок.

Глядачі бурхливими оплесками дякують виконавцям. На сцену виходить хор і співає Шевченкові „Души мої, душі мої“. Плавню і легко йде музика співу. Сидиш і думаєш, що то не в чужій гостинній, а на своїй рідній землі. Павза... Музика під керівництвом п. Давька Василя виконує англійський вальс. Знову на сцені з'являються чотири „козаки запорожці“ з кривими шаблоками й заступою танець-герць „Запорожець“ та задекорували шаблі (правда саморобні з консервної бляхи). Щедро нагородили оплесками виконавців. Хвилюшня перерва і на сцену виходить молодий соліст-тенор, п. Андрусів, і в супроводі бояна співає пісню Гринченка „Повій вітре на Україну“. Чистий плавний голос пісні лунає по залі серед мертвої тиші слухачів. З виступом хору і заспівом стрілецької пісні „Червона калина“, закінчується перший концерт українських робітників в Майлор Гостель. Задоволені гості покидали залю домівки. В неділю ранком, о 9. годині, з великою участю таборян, була відправлена Служба Божа англійським католицьким священником. Після цього відбулись спортові гри в сітківку та футбол. Так проводять свій вільний час наші таборяни.

Д. Шсачук

ти „егоїзму групи“, її „виключності“, можуть протиставити „козаків“ і „героїв“ своїх героїв, героїв Сартра з їх одночасним Т а к і Ні, з їх роздвоєною душею, або — як самі про це пишуть — „шкурників“ і інших „свобідних“ людей, що мають, на їх думку, право бути „і будівничими і руйніниками“, і Дажбогами і князями Тьми“ (Ю. Косач), — людей ідеї вони не потягнуть за собою такою ідеєю людями, яку мають ароганцію протиставляти „лицарям“. Вони думають, що голосити одну окреслену доктрину значить пролагувати „право сильніших“? Певно, що так! Тільки тим матеріялістам ані не в голові, що світ належить сильнішим духом і душею. Що творчим чинником в історії все бун, є і буде лише Дух животворний!

Підсумовуючи: протипринципи „однородності“ виступають проти всякої ідейної кристалізації, оформлення, чи в політиці, чи в релігії, чи в моралі, чи в організаційнім житті. Вслухи „свобідна людина“ може скакати куди хоче і може, в ім'я „суверенності своєї“ бути Остаєм або Андриєм Булибом, Мазеєм, або Кочубеєм,

віруючим, або безбожником? ... Пропаганда безідейності і безхарактерності!

Що це значить? Це значить, що по часах великої душевної напруги, люди слабого характеру знесилюються, як ілюхі фізично по довгим перебігу, і прагнуть відпочинку. Так в старій Україні, якийсь пан Халивський кидав службу, скидав мундур, одягав халат і закурював люльку і базікав з такими ж як і він про це і про те. І лють його поривала, коли іноді з'являвся його колега, який ще служив, а може й воював, а його щільно затягнутий мундур, його постава, чіткість ліній одностроя, рухів і ідей — виводили Халивського з рівноваги. Нащо змушувати одягати „деспотичний“ чобіт чи мундур, коли так приємно бути в пангофлях і в халаті?

Найпанове Халивські собі кейфують, але час завідповідальний, щоб поновити ім без протесту ширити проповідь ослялості, дводоктринності, безідейності і безхарактерності, відкидаючи українську політичну думку до її первісної хаосу.

Р. О.

З чужої преси

Про УПА і бандерівців

Лондонська „Трибуна“ (3-го жовтня) умістила довгу й детальну статтю присвячену УПАрмії, під заголовком „Тасмична армія Європи“. Багато в цій статті того, що у нас називають „горох з капустою“, як наприклад розповідання про „антисемітизм“ і „жорстокості“ українських партизанів, або про те, що ще за німецької окупації потяг з полк. Мельником був коло Житомира „висаджений в повітря, а мерве тіло Мельника було знайдено серед румовищ“, та що німці обвинувачували в цій „смерті“ — Бандеру. Багато таких навісних тверджень, що діяльність УПА загострює суперечності між Заходом і Сходом, ніби то нікому невідомо хто ці суперечки загострює. Але загальний образ, який дає стаття про УПА показує, що тільки свої вороги українського визвольного руху можуть замовчувати в своїй пресі цей рух, але чужинці мусять про нього писати, хочби й ворожо до нього поставлені.

Стаття пише, що в останні часи центрально-європейській словниці збогналися новим словом „бандерівці“. Це слово розбуджує фантазію, уяву і страх многих тисяч людей. Дальше переповідає автор історію Східної Європи від 1933 року, від діяльності ОУН в Галичині і на Волині. Дальше про діяльність ОУН. по 1939 в районах українських свіжо, по розборі Польщі, уступлених Гітлером Росії. „Тут і там почав являтися блакитно-жовтий прапор, часто траплялися акти саботажу і завзятий підземний поєдинок почався між ОУН і НКВД.“ Коли по вибуху німецько-російської війни фронт чим далі посувався на схід, коли вияснилося, що „націсти не дозволяють на формовання незалежної української армії“, ані не думають про створення незалежної України, а навпаки „почали замикати українські школи і масово депортувати українців на примусові роботи“, тоді бандерівці „відняли прапор повстання проти нацистської окупації України“. В цей час уперше появляється слово „бандерівці“. Так повстала УПАрмія, яка „вносила пострах серед німців, нищучи німецькі шляхи сполучення, висаджуючи в повітря поїзди з муніцісю, з військом або мости“. Коли німці були змушені до відвороту, в руки бандерівців пошло багато зброї й муніції і вони розпочали боротьбу з наступаючим новим окупантом. Дальше ми довідуємося від автора статті, Рольфа Спенсера Брумеля, що україн-

ські партизани „тероризували місцеве населення і перешкадили йому постачати добровольців до советської армії“. Але це відноситься до того „гороху з капустою“, про який ми згадали вище. Оповідас автор і про те, як для боротьби з тими „очайдухами“ (desperados) мусіли получить свої збройні сили Росія і Польща; про те, як партизанська організація українських націоналістів поповнювалась м. іншим і членами польської підземної армії ВІН і ПАК. До УПА, пише автор, пристали також многи німці, хорвати, румуни, французи, і всі вони, очевидно, є „фашисти“, бо тепер є ними як відомо і Бевін і Етлі і всі, хто не стоїть „на позір“ перед Кремлем. Але поминаючи большевицьку оцінку явища, сама згадка про нього цікава і свідчить, що УПАрмії удалося дійсно стати об'єднуючим центром для інших народів, що борються за свою незалежність. Оповідас автор і про появу бандерівців в Словачії (де населення помагало їм проти армії советського квіслінга - Бенеша), в Моравії, в Австрії і в Німеччині. Видно з великим невдоволенням, але мусить автор також підкреслити добру „рухому тактику“ бандерівців і їх „добре зорганізовану розвідку службу“. Мусить писати, що нічого не могли зробити „молоді і недосвідчені чеські вояки“ (а деж поділися досвідчені? - прим. складача) з „досконало вимуштрованими в боях відділами УПА“. Боротьба з українськими партизанами тому тяжка, що „ді люди не мають нічого до страчання, а своє життя продають дорого“. Спеціально боїться автор, щоб українські партиза-

ни одержали листи від очевидців із теренів боїв УПА до своїх рідних, що живуть в Англії. Листи ці друкуємо без змін, скорочуючи тільки, зі зрозумілих причин, імена і назви місцевостей.

Стара Бистриця, Словаччина.

„Вибачай за листа, це вже така природа, я коли й під шибеницею стоятиму, і там закартую котов до очей. Дорогий друже, я здоров. Життя собаче тут. На Словаччині проголошено воєнний стан, цілі гори обсадили УПА. Словачки держать руку з нашими. Чехи не довіряють словакам, післяли сюди чеські відділи війська і жандармерії... В районі Р-ек засадили своїх героїв до бою з корпусом УПА, але наш брат так чехів привітав, що в перших боях залишили шість вагонів мертвих... Вже третій день ідуть війська, гармати, танки в напрямі Терхової проти УПА. Нас тут лиш кілька таких, що знаємо словацьку мову добре, праці масмо доволі, масмо кількох хлопців ранених, ліків немає, бо головні склади з ліками захопила польська армія... Ходив по своїх знайомих, назбирав трохи грошей, купив трохи ліків

ни на території Німеччини не приїшли в контакт з „реакційними елементами“ серед ДП. Очевидно автор за реакціонерів уважає обрарованих і вигнаних зі своїх осель комуністами або німцями наших селян... Стаття характеристична і тим, до яких наївностей му сить удаватися прихильник східної, „демократії“, і тим, що чин УПАрмії змушує і противників про нього говорити.

ЛИСТИ
з теренів дій УПА

консерви, лиш тепер лихо, як те все доставити в гори. Тепер в цій квилінні повезли на двох автах, не знаю чи раніших чи мертвих?... В горах повно відділів УПА. Словаки дають мало, бо їх сильно чехи контролюють. Дорогий Брате, тут появилося багато військових з Росії і то заслужені герої радянського Союзу, і ті втікають з того раю. На східній Словаччині, в селі Гобуря злапала поліція одного москаля, теж герой советского союзу, то він каже, що як війна скінчилася, то їх з фронту звільнили, зброю в них забрали і завезли їх за Урал а там загнали до великих оружанних фабрик і там під контролею НКВД мусіли робити самолітаючі ракети. Японські полонені в Росії ходять узброєні. Тепер багато словаків повернуло з полону, такі виморені, що лиш шкіра та кости, ті розповідають страшне, що з ними виробляли; горворили, що з українцями ще гірше роблять... Поздоровляю Тебе і друзів. Бажаю Вам скорого повороту на нашу дорогу Батьківщину, вільну від нікого незалежну Україну.

Словаччина.

Дорогий Братчику!

Повідомляю Тебе, що я знаходжуся в дуже грізному положенню... Чехи оточили нас около 800 чоловік в Оравських горах; вчора від години 9 рана - 8 вечора був в такім вогні, що кулі градом сипалися на нас. Вчора наші хлопці наклали ворогів як снопів в Тереховській долині; двох наших були ранені то, коли чехи до них наблизилися, самі себе постріляли. По нашій стороні це не знати скільки впало. Поздоровляю Тебе і рещту друзів; може це буде останній і послідній раз. Як загину, а Тобі Бог поможе повернути, то не забудь поздоровити мою дорогу матусеньку, братчика Б. і найдорожчу тету, якщо лиш вона живе.

М ю н х е н.

Хочу поділитися з тобою вітками про край... Вчора бачився з кількома нашими упівцями з краю. Може ти вже чув про те, що 20 тисяч наших повстанців, з цивільним населенням, пробивається до нас, цебто до американської зони. В Чехах йдуть бої, 6 000 перешли австрійську границю. Незадовго сподіємося їх побачити. В край страшне діється. Галичнину цілу переселили на Казахстан, Крим, Сибір. Збіжжя все вивозять з України в Москву так, що заповідається такий самий голод, як і 1933 році. Яку газету не візьмеш, то всюди побачиш про УПА та її бої.

Богдан БОРА

Ми молоді

Ми молоді, ще молоді,
З крилатими думками.
Криваві ночі в переді,
Пожарища за нами.

Ми молоді, ще молоді,
Ще віра в нас і сила,
Вітчизни воля впереді,
Надія срібно-крила.

Ми молоді, ще молоді,
З заліза наші груди,
Нехай багнетні впереді,
Майбутнє наше буде!

Ми молоді! Ну що нам кат,
Як правда йде за нами
В грізній рапсодії гранат,
З вогнем і молитвами.

Ми молоді, ще молоді,
З крикеними очима,
У дії золотій, золоті
Зі сонцем над плечима.

OUR ENGLISH COLUMN

AN ENGLISHMAN ABOUT THE DIFFERENCE BETWEEN THE UKRAINIANS AND RUSSIANS.

Edward Daniel Clarke, LL.D., in his Travels in Russia, Tartary and Turkey, writes about the Ukraine of the year 1800.

"The Russian finds it dangerous to travel in the Ukraine," but it is "because he is conscious that the inhabitants of this country know to well with whom they have to deal." Concerning the inhabitants of that country, "a French gentleman who had long resided among them, assured me—writes the author—he used neither locks to his doors nor his coffers . . ." From the time Clarke left Tula and entered the territory of the Ukraine,—"a remarkable change was visible in the features of the people. . . The peasants had frequently the straight yellow hair of the inhabitants of Finland and the same light complexion, neither resembling Russians or Poles." The Ukrainians "differ altogether from the inhabitants of the rest of Russia. They are a more noble race, and stouter and better looking than the Russians and superior to them in everything that can exalt one of men above another. They are leaner, more industrious, more honest, courageous, more hospitable, more truly just and of course less superstitious. . . The earth (in the Ukraine) seemed covered with the richest and most beautiful blossoms, fragrant, aromatic. . . Even during the heat of the day, refreshing breezes wasted a thousand furlongs and all the air was perfumed. . . We began to perceive that the farther we advanced from the common hordes of the Russians, the more politeness and hospitality we should experience, exactly the reverse of that which we had been taught to expect by the inhabitants of Moscow."

In the Ukraine—"the houses were all white-washed, like many of the cottages in Wales; and this operation is performed annually with great care. Such distinguishing cleanliness appeared to them, that a traveller might fancy himself transported in the course of a few miles from Russia to Holland. . . Their tables and benches shine with washing and rubbing, and reminded us of the interior of cottages in Norway. Their court-yard stables and out-houses, with everything belonging to them, their little kitchens, instead of the darkness and smoky hue of the Russians, even the mouth of their stoves were white. . . Their gardens were filled with fruit trees, which gave an English character to their house—the third nation with those whose dwellings I have compared bespoke industria and neatness. In the cottages of the Mulo-Russian (the Ukraine), that is to say, having Welsh exterior, a Norwegian interior, and the gardens and out-houses of the English peasantry. . ."

"Their language is pleasing and full of diminutives. But the resemblance which these people bear, in certain circumstances of dress and manners, to the

Scottish Highlanders, is very remarkable. The cloth petticoat . . . is checkered like the Scotch plaid, and answers to the kilt worn in certain parts of Scotland, even at this day. They have also, among their musical instruments, the bag-pipe . . . like those used in North Britain and in Finland."

From the Slohidska Ukraine, the author went to the Eastern confines of that country to Nowoherkask and Cuban, where there were settled the descendants of the famous Zaporogian Ukrainian Cossaks. In that part of the Ukraine, "the manners of the people struck us from their superiority to the Russians, in honesty and dignity. . . Both men and women are handsome and taller than the Muscovites. This name they (the Ukrainians) hold in great contempt. . . When we first landed mistaking us for Russians, some boys cried: "Moseffsky Canaille."

About the difference of these Ukrainian Cossacks of the Black Sea, Clarke said: "The Tchernomorski were a brave but warlike and rude people. . . They are ready to show the greatest hospitality to strangers who solicit their aid. Their original appellation was Zaporogtzi, a term alluding to their former situation "beyond the cataracts" of the Dnieper, from the banks of which river they were removed by the late Empress Catherine to those of Cuban (in 1792). . . They do not resemble the (Russian) Cossacks of the Don in habits, in disposition, or in any circumstance of external deportment." Every Ukrainian was "wearing short cropped hair, which gives to his head the appearance of the finest bust of the ancient Roman."

About the difference of these Ukrainian Cossacks and Russians said Clarke: "The Cossack is high-minded, the Russian abject. The Cossack is clean in his person, honourable, valiant, . . . possess a very noble stature, the Russian generally filthy, unprincipled, dastardly, . . . rarely dignified by any elevation of mind or body."

"In their new settlement, the Tchernomorski still display the same manners and mode of life which they practised before they migrated from the Dnieper. By this means the Circassians, and even those of the Russians, who live among them or near them, are instructed in many arts of domestic comfort and cleanliness to which they were before strangers. . . I know not a more interesting object than a Cossack of the Tchernomorskis, mounted and equipped for war. . . So much graceful attitude, and so much natural dignity, that the horse and his rider seem as one animal!"

These Cuban Ukrainian Cossacks, who after the Revolution of 1917, joined the independent Ukraine, formed the army of the greatest and fiercest enemies, who in those years fought against the Bolshevik and the Tzarist General Danikin's Army.

Від наших читачів

Приклад для українців в Англії

Всі українці, які приїхали з Німеччини до Англії, побачили тут багато для себе нового. Насамперед, коли переходили дорогою, чиїхали автобусом чи навіть при роботі на перерві, побачили, що кожний англієць чи англіїтка, тримає газету і читає. Відно всі вони цікавляться тим, що діється в світі. А як можемо ми себе представити, що ми українці, коли в деяких гостелях янвє кілька десятків мужчини чи жінок, а нема там ніодної нашої часописи? Чи ми наравду не вміємо читати, чи може

жалусмо тих кілька шілітнів, щоб передивити наш часопис? Берімо приклад з наших господарів!

А. Гуловатий

ВІД ВИДАВНИЦТВА

Всім нашим читачам, що запитують нас, в який спосіб висилати гроші на передплату „У. К.“, на книжки і т.д., вяслюємо, що висилку грошей полагоджується на пошти, де треба купити на потрібну суму т. зв. „Посталь Ордер“ і в порученому листі вислати до адресата.

В - по „ОСНОВА“

ПОШУКУВАННЯ

Петра ГОЛОВАТОГО з села Ренідь, пов. Сніок та близьких і знайомих, шукає Марія Головата.

Василія і Антонія ЗУБІНСЬКИХ, шукає брат Григорій.

Відомости слати на адресу: 8 Delph St., King Cross St., Halifax, Yorks. Марину КРАСІЇ з с. Лука пов. Бучач що перебувала в Німеччині, шукає її брат Осип Красій.

Земляки з с. Ульгівка і з околиць, відгукніться на адресу: 81. RYPA, 98 P.R.C., Cumnock, Ayrshire, Scotland.

Аграфію КРЮКОВСЬКУ з с. Річиді, яка працювала в Німеччині коло Зонбенку, шукає Катерина Вацій.

Осяпа КОРНУТ з Жулина, правдоподібно був у ІІ-корусі, пошукує Степан Каративцький.

ОСОБИСТЕ

Хто з україн-нок має охоту переписуватися з молодим емігрантом? Листи прошу слати до Адм. „У. К.“ пі „Василь“.

Скиталець літ 37, середня освіта, уроджений в Канаді, навяже переписку зі старою дівчиною, або вдовою, яка бажає виїхати до Канади. Листи враз зі зникмою слати до ред. „У. К.“.

КРАВЕЦЬКА ніжня машинна марки Бралдубри, в добрім стані на продаж. Ціна 10 фунтів або після умови. Зголошення до Адм. „У. К.“.

У ВИДАВНИЦТВІ ОСНОВА

можна набути такі книжки

1. Всеволод Листвич: Галія — оповідання про боротьбу УПА — стор. 50, ціна 1 ш. 9 п.
2. О. Данський: Хочу життя — образки з німецьких конц. таборів — стор. 163, ціна 5 ш.
3. А. Чайковський: За сестрою — історичне оповідання — стор. 68, ціна 2 ш. 6 п.
4. Перші кроки — підручник до науки англ. мови — ціна 2 ш. 6 п.
5. Іван Багряний: Тигролови — роман том I — стор. 168, ціна 4 ш. 3 п.
6. Іван Багряний: Тигролови — роман том II — стор. 138, ціна 4 ш. 3 п.
7. Дган Гопаль Мукерджі: Пригоди хороброго голуба — оповідання з індійського життя — стор. 93, ціна 4 ш.
8. Петро Волиняк: Земля кличе — оповідання — стор. 62, ціна 2 ш.
9. Петро Волляк: Під кизгуртом — оповідання — стор. 48, ціна 1 ш. 6 п.
10. Федір Дудко: Чорторій — роман — стор. 206, ціна 5 ш.
11. Федір Дудко: Отамап Крук — оповідання — стор. 97, ціна 2 ш. 6 п.
12. В. Гайдарівський: Ще одне коханя — повість — стор. 134, ціна 5 ш.
13. Юрій Ліпа: Кінвотчик — оповідання — стор. 58, ціна 2 ш. 6 п.
14. Івані Смоїлі: Дівчина з Вілиці — оповідання — стор. 94, 2 ш. 6 п.
15. Юрко Степовий: Син Закарпаття — стор. 34, ціна 1 ш. 6 п.
16. Михайло Кошобинський: — Тіні забутых предків — стор. 64, ціна 2 ш. 6 п.
17. А. Кащенко: Зруйноване гніздо — історичне оповідання — стор. 164, ціна 4 ш.
18. Володимир Гай: Мандрівка в безривість — фантастична повість — ілюстр. ціна 4 ш.
19. Григорій Косинка: В жптах — оповідання — стор. 62, ціна 2 ш. 6 п.
20. Степан Пидкова: Сміх на дозвіллі — гуморески стор. 64, ціна 1 ш. 6 п.
21. Василь Чапенко: Любов та інші оповідання — стор. 30, ціна 1 ш. 6 п.
22. Іван Фрашко: Захар Беркут — історична повість — стор. 158, ціна 5 ш.
23. Хорс — красне пасменство та мистецтво — стор. 192, ціна 6 ш.
24. Володимир Сівицький: Чужинці про Україну — стор. 118, ціна 4 ш.
25. Збірник „МУР“ ч. III — стор. 64, ціна 5 ш.

На поштову переписку наслідять долучати 3 пенс за кожную книжку.

В науці англійської мови допоможе Вам книжка

ПЕРШІ КРОКИ

підручник до науки англійської мови. Підручник цей приступно написаний, обіймає найважніші правила вієл. граматик, іод, слова та користи її повсякдення. Ціна книжки 2 шл. й 6 пенс., з поштовою перепискою — 2 шл. й 9 пенс. Замовляти у Видавництві ОСНОВА.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Вел. Британії

Редагус: Колєрія. Видас: Видавництво ОСНОВА.

Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шилінги; на пів року — — 11 шилінгів, на три місяці — — 6 шилінгів, Поодиноке число — 6 пенсів.

Ціна оголошень: 1 ряд на одну шпальту і фунт й 10 шилінгів. Дрібні оголошення й пошуквання — 3 пенс за слово.

Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD., 3a, Frederick Mews, Kinnerston Street, London, S.W.1